

SESSION DE 2006

**concours externe
de recrutement de professeurs certifiés
et concours d'accès à des listes d'aptitude (CAFEP)**

**section langues vivantes
étrangères : hébreu**

épreuve de traduction

Durée : 5 heures

L'usage de tout ouvrage de référence, de tout dictionnaire et de tout matériel électronique est rigoureusement interdit.

Le thème et la version sont à rédiger sur des copies distinctes. La seconde copie sera insérée dans la première.

N.B. : *Hormis l'en-tête détachable, la copie que vous rendrez ne devra, conformément au principe d'anonymat, comporter aucun signe distinctif, tel que nom, signature, origine, etc. Si le travail qui vous est demandé comporte notamment la rédaction d'un projet ou d'une note, vous devez impérativement vous abstenir de signer ou de l'identifier.*

Tournez la page S.V.P.

Version

עלינו לתבור ונכנסנו לאפלולית הכנסייה שבמרומיו חבוקים בברית אהבתנו. היה יום אביב ורוח נעימה נשבה. כשיצאנו עצרתי ליד סבך תפרחות בוגונוויליה בוורוד-סגול-ולבן, קלועות אחת בצוואר אחותה, קטפתי מפרחיהן ופיזרתי על פניה של יסמין, על צווארה ועל המכונית, כמו שנוהגים בכלה לעת כלולותיה. "הנך יפה, רעייתי, הנך יפה. אתי מלבנון, אתי כלה תבואי," שרתי לה בלבי. [...]

החלטנו לחזור לירושלים דרך בית שאן והבקעה. חלפנו ליד כפרים קטנים ונכנסנו לאחד מהם. ילדים יחפים שחשבו אותנו לתיירים התרוצצו סביבנו, אישה רכנה על שפת באר והעלתה דלי מים, בין שני בתי חומר חבלים מתוחים ועליהם תלויות מחרוזות של פלחי עגבניות לייבוש, איש בא בימים ישב על ארגז עץ קטן, גלגל סיגריה ועישן בניחותא. חתולה משועממת הסתכלה בנו והמשיכה לרבוץ על האדמה הרכה. שלוה אפפה את הכפר כמו עמד הזמן מלכת, הכול התנהל "שווי שווי," לאט לאט, מכוחה של מסורת עתיקה שהבן ממשיך בדרכי אביו והאב בעקבות הסב ועולם כמנהגו נוהג. התזזית המערבית לא נגעה בו.

Thème

Ce type qui mange à la table ronde, près de la porte, je le reconnais maintenant : il descend souvent à l'hôtel *Printania*, c'est un voyageur de commerce. De temps à autre, il pose sur moi son regard attentif et souriant; mais il ne me voit pas; il est trop absorbé à épier ce qu'il mange. De l'autre côté de la caisse, deux hommes rouges et trapus dégustent des moules en buvant du vin blanc. Le plus petit, qui a une mince moustache jaune, raconte une histoire dont il s'amuse lui-même. Il prend des temps et rit, en montrant des dents éblouissantes. L'autre ne rit pas; ses yeux sont durs. Mais il fait souvent « oui » avec la tête. Près de la fenêtre, un homme maigre et brun, aux traits distingués, avec de beaux cheveux blancs rejetés en arrière, lit pensivement son journal. Sur la banquette, à côté de lui, il a posé une serviette de cuir. Il boit de l'eau de Vichy. Dans un moment, tous ces gens vont sortir, alourdis par la nourriture, caressés par la brise, le pardessus grand ouvert, la tête un peu chaude, un peu bruissante, ils marcheront le long de la balustrade en regardant les enfants sur la plage et les bateaux sur la mer; ils iront à leur travail. Moi, je n'irai nulle part, je n'ai pas de travail.

Jean-Paul Sartre *LA NAUSÉE*

Gallimard, 1938